

7. Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών.» Α' Πέτρου 5/ε' 7.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Α' Πέτρ. 5/ε' 1-10, Πράξ. 6/ζ' 1-6, Ιερ. 10/ι' 21, Ματθ. 20/κ' 24-28, Παρ. 3/γ' 34, Αποκ. 12/ιβ' 7-9.

Μελέτες σχετικές με την ανάπτυξη της εκκλησίας, σχεδόν πάντοτε, δίνουν έμφαση στη σημασία της αποτελεσματικής ηγεσίας. Η ηγεσία αυτή εμπνέεται από τον Θεό και τον Λόγο Του, και δίνει την ευκαιρία σε όλα τα μέλη να εξασκούν τα πνευματικά τους χαρίσματα για την εκπλήρωση της αποστολής του ευαγγελίου.

Η ηγεσία της εκκλησίας όμως είναι ιδιαίτερα απαιτητική. Πολλές φορές, εθελοντές οι οποίοι είναι ήδη απασχολημένοι, αφιερώνουν τον χρόνο τους για να υπηρετήσουν σε μεγάλο βαθμό εκκλησίες. Όμως, τα μέλη πολλές φορές σταματούν να συναθροίζονται εάν συμβεί κάτι που δεν μπορούν να υποστηρίξουν. Επιπλέον, ένας ηγέτης για να είναι αποτελεσματικός, πρέπει να είναι πνευματικός. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Πέτρος απευθύνεται σε εκκλησίες που αντιμετώπιζαν διωγμούς. Τέτοιες στιγμές, οι ηγέτες της εκκλησίας είναι ιδιαίτερα εκτεθειμένοι. Ποιος λοιπόν μπορεί να αναλάβει αυτό το έργο;

Στην Α' Πέτρ. 5/ε' 1-10, ο Πέτρος αναφέρεται στο θέμα της Χριστιανικής ηγεσίας σε τοπικό επίπεδο. Σ' αυτά τα εδάφια αναφέρει κάποια σημαντικά χαρακτηριστικά που πρέπει να έχουν τόσο οι υπεύθυνοι όσο και τα μέλη. Τα λόγια του Πέτρου είναι σημαντικά και για εμάς όπως ήταν και για εκείνους.

Κυριακή 7 Μαΐου

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Διαβάστε, Πράξ. 6/ζ' 1-6, 14/ιδ' 23, 15/ιε' 6, Α' Τιμ. 5/ε' 17, Α' Πέτρ. 5/ε' 2. Τι πληροφορίες μας δίνουν αυτά τα εδάφια σχετικά με τις προκλήσεις που αντιμετώπιζε η πρώτη εκκλησία και τον ρόλο των υπευθύνων;

.....
.....
.....
.....

Το να πιστεύει ένα πλήθος ανθρώπων και να ενώνεται με την εκκλησία, είναι μεγάλη ευλογία από τον Θεό. Ωστόσο, η ραγδαία αύξηση μπορεί να φέρει και προβλήματα, όπως βλέπουμε να συμβαίνει και στην πρώτη εκκλησία.

Για παράδειγμα, στις Πράξ. 1-5/α'-ε' βλέπουμε πως το Άγιο Πνεύμα εργάστηκε για τον προσηλυτισμό πολλών ανθρώπων στον Χριστιανισμό. Στις Πράξ. 6/ζ' 1-6 βλέπουμε ότι η ομάδα μεγάλωσε τόσο πολύ που οι υπεύθυνοι έπρεπε να σκεφθούν πώς θα οργάνωναν καλύτερα τις καθημερινές λειτουργίες της εκκλησίας. Το παράπονο ότι γίνονταν διακρίσεις, φανέρωνε την αδυναμία της οργάνωσης. Οι Ελληνιστές διαμαρτυρήθηκαν για την παραμέληση των χηρών τους στην καθημερινή διανομή τροφής. Ως εκ τούτου, χειροτονήθηκαν διάκονοι για να βοηθήσουν τους 12 απόστολους στη διαχείριση της εκκλησίας. Είναι αλήθεια πως η πρώτη εκκλησία είχε την ιδιαίτερη καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Όμως ακόμη και τότε, υπήρχε ανάγκη για εκκλησιαστική δομή. Χρειάζονταν πρεσβύτεροι οι οποίοι θα είχαν την ευθύνη της τοπικής συνάθροισης. Για την ακρίβεια, ο Παύλος και ο Βαρνάβας ανέλαβαν την χειροτονία πρεσβυτέρων στις νεοσύστατες ομάδες, καθώς οι ίδιοι επισκέπτονταν μέρη που δεν είχαν ακόμη ακούσει για τον Ιησού (Πράξ. 14/ιδ' 23).

Οι πρεσβύτεροι είχαν διάφορους ρόλους στην πρώτη Εκκλησία. Ως ηγέτες της τοπικής κοινότητας είχαν την ευθύνη να διδάσκουν τους νεοφώτιστους. Επίσης, κήρυτταν και φρόντιζαν για τις ανάγκες και την ευημερία της τοπικής συνάθροισης (Πράξ. 15/ιε' 6, Α' Τιμ. 5/ε' 17, Α' Πέτρ. 5/ε' 2).

ΣΚΕΨΗ: Πώς θα μπορούσατε να συνεργάζεστε καλύτερα με τους ηγέτες της τοπικής σας εκκλησίας, ακόμη και όταν δεν συμφωνείτε κατά πάντα;

Δευτέρα 8 Μαΐου

ΟΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ

Διαβάστε Α' Πέτρ. 5/ε' 1-4. Ποια πρέπει να είναι η συμπεριφορά των υπευθύνων ανάλογα τη θέση τους στην εκκλησία; Πώς εφαρμόζουν αυτές οι αρχές σε εμάς σήμερα;

.....

Ο Πέτρος ξεκινάει τις συμβουλές του προς τους πρεσβύτερους, ως πρεσβύτερος και ο ίδιος. Δηλώνει ότι είναι μάρτυρας των θλίψεων του Χριστού και «κοινωνός της δόξης, ήτις μέλλει να αποκαλυφθή» (Α' Πέτρ. 5/ε' 1). Μ' αυτά του τα λόγια, αναφέρει τα πρώτα χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει ένας πρεσβύτερος: πρέπει να κατανοεί τι υπέφερε ο Χριστός για εμάς, καθώς και την ελπίδα που μας προσφέρει. Ο Πέτρος παρομοιάζει την αρμοδιότητα του πρεσβυτέρου με του βοσκό που φροντίζει το ποίμνιο του Θεού. Παραλληλίζει την εκκλησία με ποίμνιο και αναφέρει πως τα μέλη, όπως τα πρόβατα, μπορεί κάποια στιγμή να χαθούν. Γι' αυτό χρειάζονται έναν βοσκό να τα οδηγήσει με ασφάλεια πίσω, και να τα βοηθήσει να συνεργαστούν αρμονικά με το υπόλοιπο ποίμνιο. Ο πρεσβύτερος ακόμη πρέπει να είναι ένα ταπεινό παράδειγμα του πώς πρέπει να ενεργεί ο Χριστιανός.

Ποιες προειδοποιήσεις δίνονται στους ποιμένες; Ιερ. 10/ι' 21, Ιεζ. 34/λδ' 8-10, Ζαχ. 11/ια' 17.

.....

Σημαντικός ρόλος των υπευθύνων είναι να εργάζονται υπομονετικά με τα μέλη της εκκλησίας, όπως οι βοσκοί εργάζονται με τα πρόβατά τους. Οι πρεσβύτεροι πρέπει να τους συγκεντρώνουν για λατρεία και για τη μετάδοση του μηνύματος του ευαγγελίου σε εκείνους που έχουν ανάγκη να γνωρίσουν τον Ιησού και να βρουν την σωτηρία σ' Αυτόν. Ο Πέτρος παρατηρεί επίσης ότι οι πρεσβύτεροι πρέπει να επισκοπούν το ποίμνιό τους εκούσια και όχι αναγκαστικά. Δεν είναι πάντοτε εύκολο να βρεθούν άτομα που με προθυμία θα αναλάβουν τις προκλήσεις και τις ευθύνες της εκκλησίας. Αυτό γίνεται ιδιαίτερα αντιληπτό την ώρα της αναγορευτικής επιτροπής. Προκειμένου μία εκκλησία να λειτουργήσει σωστά υπάρχουν πολλοί ρόλοι που πρέπει να καλυφθούν. Υπάρχουν λόγοι για τους οποίους πολλοί διστάζουν να αναλάβουν υπεύθυνες θέσεις. Ορισμένες από αυτές απαιτούν χρόνο, και εκείνοι που είναι κατάλληλοι γι' αυτές αδυνατούν να τον διαθέσουν. Άλλοι πάλι μπορεί να αισθάνονται ότι δεν είναι προετοιμασμένοι αρκετά για να αναλάβουν

αυτήν την θέση. Σύμφωνα όμως με τον Πέτρο, εάν μας ζητηθεί, θα πρέπει να δεχτούμε με προθυμία, εφόσον είναι δυνατόν.

Τρίτη 9 Μαΐου

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ

Διαβάστε Α' Πέτρ. 5/ε' 3 και Ματθ. 20/κ' 24-28. Ποιες σημαντικές αρχές της Χριστιανικής ηγεσίας βλέπουμε σ' αυτά τα εδάφια;

.....

.....

.....

Η λέξη κλειδί στην Α' Πέτρ. 5/ε' 3 είναι το *κατακυριεύοντες*. Τον ίδιο όρο συναντάμε στο Ματθ. 20/κ' 25, και η έννοιά του είναι ότι «α-σκώ κυριαρχία» σε κάποιον. Επομένως, η συμβουλή που δίνεται στην Α' Πέτρ. 5/ε' 3 θα μπορούσε να ερμηνευθεί και ως, «Μην κυριαρχείτε σ' αυτούς που έχετε υπό την ευθύνη σας» αντικατοπτρίζοντας τα λόγια του Ιησού στο Ματθ. 20/κ' 25.

Στο Ματθ. 20/κ' 20-23 έχουμε το πλαίσιο στο οποίο ειπώθηκαν τα λόγια του Ιησού στα εδ. 24-28. Η μητέρα του Ιακώβου και του Ιωάννη ζήτησε από τον Ιησού να καθίσουν οι γιοί της στα αριστερά και στα δεξιά του Ιησού στην βασιλεία Του.

«Στοργικά ο Ιησούς τους υπομένει χωρίς να τους επιπλήξει για την εγωιστική τους απαίτηση να προτιμηθούν πάνω από τους αδελφούς τους. Διαβάζει την καρδιά τους και γνωρίζει τη βαθειά τους αφοσίωση σ' Αυτόν. Η αγάπη τους δεν είναι απλώς ανθρώπινη συμπάθεια. Αν και μολυσμένη από τα γήινα ανθρώπινα κανάλια της, απορρέει όμως από την πηγή της δικής Του λυτρωτικής αγάπης. Δεν τους επιπλήττει, αλλά προσδίδει μεγαλύτερο βάθος και αγνότητα στην αγάπη τους.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 514.

Ο Ιησούς εξηγεί πως η τιμητική αυτή θέση θα δοθεί από τον Πατέρα, και όχι από τον Ίδιο. Στη συνέχεια όμως εξηγεί ότι η βασική διαφορά της δικής Του βασιλείας από των εθνών είναι ότι όσοι θέλουν να έχουν την πρώτη θέση, θα πρέπει να γίνουν υπηρέτες, «Καθώς ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετήση, και να δώση την ζωήν αυτού λύτρον αντί πολλών» (Ματθ. 20/κ' 28).

Έτσι, ο Πέτρος καλεί τους υπευθύνους της εκκλησίας να ακολουθήσουν το παράδειγμα του Ιησού σε υπηρεσία και αυταπάρνηση.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Φιλιπ. 2/β' 4-8. Πώς τα λόγια του Παύλου συμφωνούν με τα λόγια του Πέτρου; Πώς μπορούμε να εφαρμόσουμε τις συμβουλές αυτών των εδαφίων;

Τετάρτη 10 Μαΐου

«ΕΝΔΥΘΗΤΕ ΤΗΝ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΝ»

Η κοινωνία στην οποία ζούσε ο Πέτρος αποτελούταν από πολλά κοινωνικά στρώματα. Η ανώτερη τάξη ήταν αυτή που κυριαρχούσε. Γύρω από αυτούς ήταν άνθρωποι χαμηλότερης θέσης, ενώ στην κατώτερη βαθμίδα βρίσκονταν οι δούλοι. Η ταπεινοφροσύνη ήταν η συμπεριφορά που έπρεπε να έχουν όσοι ήταν σε χαμηλότερη κοινωνική τάξη προς εκείνους που βρίσκονταν σε υψηλότερη. Ταπεινός συνήθως θεωρείται ο «ασήμαντος», ο «αδύναμος» και ο «φτωχός». Με αυτόν τον όρο περιγράφονται εκείνοι που δεν έχουν θέσεις και εξουσία στην κοινωνία. Πέρα από τον Ιουδαϊσμό και τον Χριστιανισμό, ταπεινοί θεωρούνταν όσοι βρίσκονταν στα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα, και η ταπεινή συμπεριφορά δεν θεωρούνταν πρέπουσα για ελεύθερους ανθρώπους.

Διαβάστε Α' Πέτρ. 5/ε' 5-7. Τι το αξιοσημείωτο υπάρχει εδώ, δεδομένου των κοινωνικών πλαισίων της εποχής;

.....

Στην Αγία Γραφή, η ταπεινοφροσύνη παρουσιάζεται με διαφορετικό τρόπο από ότι στην κοινωνία στην οποία ζούσε ο Πέτρος. Ο Πέτρος αναφέρεται στις Παρ. 3/γ' 34, ένα εδάφιο που συναντάμε και στην Ιακ. 4/δ' 6. Στην Παλαιά Διαθήκη βλέπουμε πως μέρος του έργου του Θεού είναι να ταπεινώσει τους υπερήφανους και δυνατούς (Ησ. 13/ιγ' 11, 23/κγ' 9, Ιώβ 40/μ' 11). Η συμπεριφορά που αρμόζει προς τον Θεό είναι η ταπεινοφροσύνη. «Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, διά να σας υψώση εν καιρώ» (Α' Πέτρ. 5/ε' 6). Η σχέση του Χριστιανού με τον Θεό και τον συνάνθρωπο, πρέπει να χαρακτηρίζεται από ταπεινοφροσύνη, και όχι από υπερηφάνεια (Α' Πέτρ. 5/ε' 5).

Οι Χριστιανοί, συμπεριλαμβανομένου και των υπευθύνων, ξέρουν ότι είναι αμαρτωλοί που έχουν σωθεί με την χάρη του Θεού. Υπό αυτήν την έννοια όλοι είμαστε ίσοι, και μπροστά στο Σταυρό πρέπει όλοι να ταπεινωθούμε. Και αυτή η ταπεινοφροσύνη πρέπει να φανερώνεται στη σχέση μας με τους άλλους, και ιδιαίτερα σε εκείνους που έχουμε αναλάβει. Βέβαια, ο καθένας μπορεί να ταπεινωθεί ενώπιον του Θεού, του Δημιουργού των ουρανών και της γης. Επίσης, είναι σχετικά εύκολο το να ταπεινωθούμε στους ανωτέρους μας ή σε όσους έχουν κάποια εξουσία επάνω μας. Όταν όμως καλούμαστε να ταπεινωθούμε σε εκείνους που είναι κατώτεροί μας και δεν έχουν καμία εξουσία σ' εμάς, τότε στα αλήθεια δοκιμάζομαστε. Γι' αυτό το είδος ταπεινοφροσύνης μιλάει εδώ ο Πέτρος.

ΣΚΕΨΗ: Πώς η σταυρική θυσία μπορεί να μας βοηθήσει να είμαστε πάντοτε ταπεινοί;

Πέμπτη 11 Μαΐου

«ΩΣ ΛΕΩΝ ΩΡΥΟΜΕΝΟΣ»

Όπως είδαμε, ο Πέτρος απευθύνει την επιστολή του σε άτομα που διώκονταν. Το θέμα της Μεγάλης Διαμάχης δεν ήταν κάτι αόριστο για τους αναγνώστες αλλά κάτι που βίωνανε, σε αντίθεση με εμάς – τουλάχιστον προς το παρόν.

Διαβάστε Α' Πέτρ. 5/ε' 8-10 και Αποκ. 12/ιβ' 7-9. Τι μας διδάσκουν αυτά τα εδάφια για την προέλευση του κακού και το έργο του Σατανά στον κόσμο;

.....
Το βιβλίο της Αποκάλυψης δείχνει πως οι Χριστιανοί έχουν ένα ρόλο στην υπερκόσμια αυτή διαμάχη μεταξύ των δυνάμεων του καλού και των δυνάμεων του κακού. Στην Αποκάλυψη βλέπουμε πως οι δυνάμεις του καλού ηγούνται από τον Ιησού, ο οποίος είναι ο Λόγος του Θεού, ο Βασιλιάς των βασιλιάδων και ο Κύριος των κυριών (Αποκ. 19/ιβ' 13,16). Οι δυνάμεις του κακού οδηγούνται από τον Διάβολο, ή αλλιώς Σατανά, ο οποίος εμφανίζεται ως Δράκος (Αποκ. 12/ιβ' 7-9, 20/κ' 7,8). Παρότι σήμερα αρκετοί, ακόμη και Χριστιανοί, αρνούνται την ύπαρξη του Σατανά, γεγονός είναι ότι ο Διάβολος είναι μία πανίσχυρη ύπαρξη που μόνο κακές προθέσεις έχει προς εμάς. Ωστόσο, τα καλά νέα είναι ότι στο τέλος θα καταστραφεί (Αποκ. 20/κ' 9,10). Ο Πέτρος δεν υποτιμά τον κίνδυνο που προέρχεται από τον Διάβολο. Τον παρομοιάζει με θυμωμένο λιοντάρι που προσπαθεί να καταστρέψει όσο το δυνατόν περισσότερους μπορεί (Α' Πέτρ. 5/ε' 8). Επίσης, αναφέρει στους αναγνώστες του ότι μέσα από τις θλίψεις τους μπορούν να δουν τη δύναμη του Διαβόλου. Ωστόσο, οι θλίψεις αυτές είναι που θα τους οδηγήσουν στην αιώνια δόξα (Α' Πέτρ. 5/ε' 10).

Διαβάστε ξανά Α' Πέτρ. 5/ε' 10. Τι λέει εδώ ο Πέτρος σ' εμάς;

.....
Παρότι δεν γνωρίζουμε τι διωγμούς αντιμετώπιζαν, βλέπουμε την ελπίδα που ο Πέτρος εκφράζει. Μπορεί ο Διάβολος να είναι υπαρκτός, όπως και η μάχη και οι θλίψεις μας, ωστόσο, ο «Θεός πάσης χάριτος» έχει νικήσει τον Διάβολο. Όσο λοιπόν κι αν υποφέρουμε, εάν παραμείνουμε πιστοί μέχρι θανάτου (δείτε Εβρ. 11/ια' 13-16), η νίκη θα είναι βέβαιη χάρη του Ιησού.

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να κρατηθούμε στην πίστη υπομένοντας μέχρι τέλους, ανεξάρτητα από το τι θα αντιμετωπίσουμε;

Περαιτέρω μελέτη:

Ένα σπουδαίο παράδειγμα της υπηρεσίας του Ιησού βλέπουμε στο Αναμνηστικό Δείπνο. Ο Ιησούς ήξερε πολύ καλά το Ποιος ήταν (ο Υιός του Θεού) και ότι θα επέστρεφε στον Πατέρα Του (Ιωάν. 13/ιγ' 1). Μετά το δείπνο έπλυνε τα πόδια των μαθητών Του και είπε, «Εάν λοιπόν εγώ, ο Κύριος και ο Διδάσκαλος, σας έניψα τους πόδας, και σεις χρεωστείτε να νίπτε τους πόδας αλλήλων. Διότι παράδειγμα έδωκα εις εσάς, διά να κάμνητε και σεις, καθώς εγώ έκαμον εις εσάς.» (Ιωάν. 13/ιγ' 14,15). Κάθε φορά που οι ακόλουθοι του Ιησού πλένουν ο ένας τα πόδια του άλλου, δεν επαναλαμβάνουν απλώς την τελετή, αλλά θυμίζουν ο ένας στον άλλον ότι για να έχει κάποιος θέση στη βασιλεία του Ιησού, θα πρέπει πρώτα να γίνει υπηρέτης των άλλων. Αναμφίβολα, όταν οι μαθητές κατάλαβαν πλέον το Ποιος πραγματικά ήταν ο Ιησούς, θυμόντουσαν την πράξη αυτή της ταπεινοφροσύνης του Κυρίου τους μέχρι το τέλος της ζωής τους. Και σίγουρα αυτήν την σκηνή είχε και ο Πέτρος κατά νου όταν έγραψε στους πρεσβύτερους της εκκλησίας «ενδύθητε την ταπεινοφροσύνην».

«Με την απόφασή Του να γίνει άνθρωπος, ο Χριστός εκδήλωσε ταπεινοφροσύνη που προκάλεσε τον θαυμασμό όλων των ουράνιων υπάρξεων. Το γεγονός ότι ο Θεός συνάινεσε να γίνει άνθρωπος, εκδηλώνει την απόλυτη ταπεινοφροσύνη... Η πραότητα και η ταπεινοφροσύνη που χαρακτήριζαν τη ζωή του Χριστού, θα εκδηλωθούν στη ζωή και στον χαρακτήρα εκείνων που ακολουθούν τα βήματά Του.» Ε. Χουάιτ, Sons and Daughters of God, σ. 81.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Ο Ιησούς ξεκίνησε τη διακονία Του αντιμετωπίζοντας τον Διάβολο. Εξαντλημένος μετά από 40 μέρες νηστείας, μπόρεσε να αντισταθεί στους πειρασμούς του Διαβόλου χρησιμοποιώντας την Αγία Γραφή (Ματθ. 4/δ' 1-11, Μάρκ. 1/α' 12,13, Λουκ. 4/δ' 1-13). Τι μπορούμε να διδαχθούμε από αυτό για το πώς μπορούμε κι εμείς να αντισταθούμε στον Διάβολο;
2. Ποια άλλα παραδείγματα αληθινής ταπεινοφροσύνης έχετε δει; Τι μπορείτε να διδαχτείτε από αυτά τα παραδείγματα;
3. Πέρα από τα όσα ανέφερε ο Πέτρος, ποιες άλλες αρετές μπορείτε να σκεφτείτε για έναν καλό Χριστιανό υπεύθυνο;
4. Τι θα λέγατε σε κάποιον που ισχυρίζεται ότι ο Σατανάς είναι απλώς ένα σύμβολο του κακού που υπάρχει στην ανθρώπινη φύση;